



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สก ๔๖/๒๕๔๗

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การพอกหน้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นพนักงานตำแหน่งรักษาการ
สำนักอำนวยการ ๘ องค์การพอกหน้ง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๗ ถึงผู้อำนวยการองค์การ
พอกหน้ง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อใช้เป็น
ข้อมูลในการร้องทุกข์ตามข้อบังคับองค์การพอกหน้งว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๒๕

องค์การพอกหน้งมีหนังสือที่ กห ๕๖๐๐.๔/๑๕๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ถึงผู้อุทธรณ์
ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ
บังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนองค์การพอกหน้ง และเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๖ ในระหว่างที่คณะกรรมการสำรวจตรวจนับ
งานระหว่างผลิตได้เข้าปฏิบัติหน้าที่ที่ฝ่ายผลิตโรงเต้า ผู้อุทธรณ์ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งรักษาการหัวหน้าฝ่าย
ผลิตโรงเต้า ได้กล่าวคำไม่สุภาพอันไม่สมควรต่อหน้าคณะกรรมการฯ โดยเฉพาะเจาะจงกับหัวหน้าฝ่าย
ตรวจสอบ องค์การพอกหน้งจึงมีคำสั่งที่ ๑๐๔/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ดำเนินการสอบสวนและพิจารณา
แล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์กล่าวคำไม่เหมาะสมต่อ นาง ข. ซึ่งปฏิบัติงานตามหน้าที่ในฐานะ
หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบ เป็นการกระทำที่ผิดข้อบังคับองค์การพอกหน้งว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๒๕ และ

/องค์การ...

คำวินิจฉัย ที่ สค(๕)๒๕๔๗

องค์การพอกหนังได้มีคำสั่งที่ ๕/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๗ ให้ลงโทษผู้อุทธรณ์โดยตัดเงินเดือน ร้อยละ ๑๐ เป็นเวลา ๓ เดือน

ผู้อุทธรณ์ได้ลงนามรับทราบคำสั่งลงโทษดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๗ และในวันเดียวกันนั้นเองก็ได้บันทึกเรียนผู้อำนวยการองค์การพอกหนัง ขอเอกสารสำนวนการสอบสวนทางวินัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการร้องทุกข์ ต่อมาองค์การพอกหนังได้มีหนังสือ ที่ กท ๕๖๐๐.๔/๑๕๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอได้ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และในการชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้แทนองค์การพอกหนังได้ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมว่าที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เพราะเห็นว่าเป็นความเห็นและคำแนะนำภายในของหน่วยงาน ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ให้ข้อมูลข่าวสารโดยสุจริต ตามมาตรา ๑๕ (๔) อีกทั้งเห็นว่าการเปิดเผยคำให้การของพยานซึ่งเป็นพนักงาน จะทำให้ต่อไปองค์การพอกหนังจะไม่ได้รับความร่วมมือจากพนักงาน นอกจากนี้ยังเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีนี้มีรายละเอียดเกี่ยวกับการรับฟังข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนฯ ว่าผู้อุทธรณ์ได้กล่าวถ้อยคำไว้อย่างไรบ้างในวันเกิดเหตุ ถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์กล่าวเหมาะสมหรือผิดข้อบังคับขององค์การพอกหนังหรือไม่ รวมทั้งความเห็นที่เสนอให้ลงโทษทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ และปรากฏข้อเท็จจริงว่าผลการสอบสวนทางวินัยเป็นที่ยุติแล้ว โดยผู้อุทธรณ์ได้รับโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๑๐ เป็นเวลา ๓ เดือน จึงขอมิมีเหตุผลอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการร้องทุกข์ตามข้อบังคับองค์การพอกหนังต่อไป

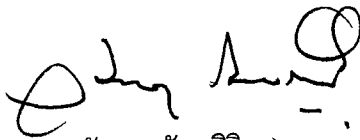
อนึ่ง แม้หน่วยงานจะอ้างว่าผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกินกำหนดเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ตาม แต่โดยที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีวัตถุประสงค์หลักในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ และกฎหมายก็มิได้กำหนดจำกัดสิทธิมิให้มีการร้องขอข้อมูลใหม่ในกรณีที่ผู้ร้องขอข้อมูลได้ถูกปฏิเสธจากหน่วยงานและมีผู้อุทธรณ์ในกำหนดเวลาในการที่จะร้องขอข้อมูลเดิมที่ตนมิได้ใช้สิทธิอุทธรณ์นั้นใหม่อีก ดังนั้น ระยะเวลาอุทธรณ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ ดังกล่าว จึงเป็นเพียงการกำหนดเพื่อให้เกิดความชัดเจนในขั้นตอนการปฏิบัติงานเท่านั้น มิใช่ระยะเวลาที่จะจำกัดสิทธิผู้ที่ร้องขอข้อมูลข่าวสารมิให้กลับไปร้องขอข้อมูลเดิมอีก อันจะเป็นเหตุให้ไม่สามารถ

/พิจารณา...


คำวินิจฉัย ที่ สก ๔๖/๒๕๔๗

พิจารณาเรื่องนั้นได้อีกเลยแต่ประการใด ดังนั้นคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงย่อมมีดุลพินิจที่จะพิจารณารับเรื่องที่อยู่กรรมเกินกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๑๘ ไว้พิจารณาได้

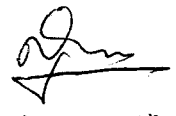
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้องค์การพอกหนังสือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจลบ หรือตัดทอน หรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ลายมือชื่อ และตำแหน่งของผู้ให้การเป็นพยาน และข้อความที่อาจแสดงให้ทราบถึงตัวผู้ให้การเป็นพยาน


(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

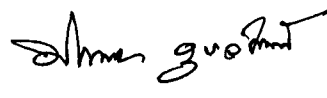
หัวหน้าคณะที่ ๔


(นายดำรงค์ บุญยืน)

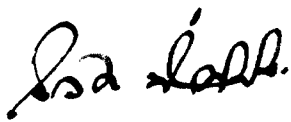
กรรมการ


(ศาสตราจารย์ สურพล นิติไกรพจน์)

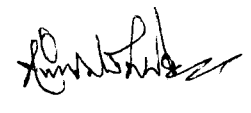
กรรมการ


(นางมัตติกา คุณวัฒน์)

กรรมการ


(นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)

กรรมการ


(นายจ่านง เฉลิมฉัตร)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวน